

سه شنبه 22 بهمن 1392 - 11 ربیع الثانی 1434 - 11 فوریه 2014

شهید ناصر اسکندری شهرکی، اردیبهشت ماه سال ۱۳۴۲ش در خانواده‌ای مذهبی چشم به جهان هستی گشود و با احساسات پاک و بی‌آلایش مذهبی رشد کرد.

22 بهمن - 11 ربیع الثانی - 11 فوریه

* دفاع مقدس در گذر تاریخ

* شهادت شهید ناصر اسکندری شهرکی (1361ش)

اشاره:

شهید ناصر اسکندری شهرکی، اردیبهشت ماه سال ۱۳۴۲ش در خانواده‌ای مذهبی چشم به جهان هستی گشود و با احساسات پاک و بی‌آلایش مذهبی رشد کرد. از اوان کودکی جنب و جوش فراوان و تیزهوشی بالا او را از دیگر همسالان خود متمایز می‌کرد. در سال ۱۳۴۹ش تحصیل در دوره ابتدایی را در دبستان مهرگان آغاز و این دوره را با موفقیت به اتمام رسانیده، وارد مقطع راهنمایی شد. ناصر، سال ۱۳۵۵ش در شرایطی قدم به مدرسه راهنمایی گذاشت که در گوشه و کنار ایران، زمزمه‌های انقلاب به گوش می‌رسید. وی مقارن با تحصیل در این دوره با مطالعه کتب دینی پایه‌های اعتقادی خود را تقویت و با شور و علاقه خاصی به مطالعه کتبی نظیر نهج‌البلاغه، حکومت اسلامی و سایر کتب دینی روی آورد. انقلاب اسلامی که با نثار خون هزاران جوان برومند ایران به ثمر می‌نشید، ناصر نیز با عشق و انگیزه‌ای الهی تمام هم و غم خود را مصروف حفظ و حراست از دستاوردهای انقلاب اسلامی و آرمان‌های بلند امام امت (ره) می‌نماید. شهید بزرگوار که در سال ۱۳۵۸ش برای ادامه تحصیل وارد هنرستان کشاورزی دکتر علی شریعتی شهرکرد شده بود، با همیاری دوستان هم‌فکر خود، انجمن اسلامی این هنرستان را تشکیل داده و به‌عنوان معاون این انجمن به فعالیت مشغول شد. به گفته دوستانش، او بازوی توانا و قوی انجمن بود و هرگز از فعالیت دست نمی‌کشید حتی تا پاسی از شب به فعالیت مشغول بود و امور تربیتی و فرهنگی را سامان می‌بخشید. در سال ۱۳۵۹ش، پدر بزرگوار شهید که خود الگوی یک انسان وارسته بود به‌هنگام وضو گرفتن برای اقامه نماز با دنیا وداع کرده و اندوهی بزرگ بر قلب ناصر و دیگر اعضای خانواده گذاشت، به‌طوری‌که خود شهید می‌گفت سه سال است پدرم فوت کرده و این سه سال برای من ۳۰ سال طول کشیده است. شهید اسکندری در سن ۱۸ سالگی پس از کسب رضایت از مادر مهربان و دلسوزش عازم جبهه‌های نبرد شد تا به ندای «هل من ناصر ینصرنی» حسین زمان لبیک گوید. با عزیمت به جبهه‌های نبرد، در چهار مرحله عملیات رمضان حضوری حماسی داشت. در این عملیات که از ۲۲ تیر تا ۷ مردادماه ۱۳۶۱ش در منطقه شرق بصره و ناحیه بوبیان با مشارکت ۱۳۳ گردان پیاده، ۲۰ گردان زرهی، ۱۱ گردان مکانیزه و حمایت آتش ۱۰ گردان توپخانه به اجرا درآمد، رزمندگان اسلام با در هم شکستن خطوط دفاعی و انهدام ۱۰۷۷ تانک و نفربر دشمن، ۶۴۰۰ کشته و زخمی به ارتش بعث تحمیل نمودند. شهید اسکندری ارادت خالصانه و از سر عشق به خاندان عصمت و طهارت داشت و حاضر بود در راه این عشق تمام هستی و سرمایه خود را فدا کند. او فردی خوش‌رو، خوش‌برخورد و شوخ‌طبع بود. هم‌زمانش می‌گویند هرگاه می‌دید برادری بسیجی دلتنگ یا ناراحت است با شوخی و مزاح، دلتنگی او را برطرف و لبانش را خندان می‌کرد. به نماز و واجبات الهی توجه خاص داشت. تواضع و فروتنی او مثال‌زدنی بود و از ریا و دورویی بیزار بود. او به‌حق فردی زیرک و هوشیار بود و در ارتباط با اعضای خانواده و والدین کمال احترام و ادب را رعایت می‌کرد. بین شهید اسکندری و شهید حفیظ‌الله رفیعی دوستی و علاقه‌ای عمیق وجود داشت که این دو را همواره در کنار هم قرار می‌داد، به‌طوری‌که تنها شهادت شهید اسکندری، این دو یار صادق را تنها را برای مدتی از هم جدا کرد. اما شهید رفیعی سرانجام پس از حدود سه سال و نیم، خود را به شهید اسکندری رساند. ناصر پس از عملیات رمضان به خانه برگشت و در امتحانات شرکت کرد و وارد سال چهارم هنرستان شد. از جمله فعالیت‌های فرهنگی شهید اسکندری، نوشتن نمایشنامه‌های زیبا و اجرای تئاترهایی با مضمون‌های متعالی در مدرسه و سطح شهر بود که متن این نمایشنامه‌ها به‌خوبی بیانگر روح بلند و والای شهید و آرزوی دیرینه وی جهت دستیابی به جامعه‌ای عدالت‌محور و آرمانی است. عشق به شهادت، ناصر را پس از سه ماه دوباره راهی جبهه‌های نبرد کرد. شهید که نور معرفت در دلش به جوشش آمده بود و برای رسیدن به قافله ره‌پویان وصال لحظه‌شماری می‌کرد، سرانجام در عملیات والفجر مقدماتی که در منطقه فکه و چزابه در مناطق رملی و غیرقابل عبور با همیاری ۱۸۰ گردان نیروهای درگیر پیاده، زرهی و توپخانه انجام پذیرفت، درحالی‌که رزمندگان اسلام کیلومترها در خاک عراق پیشروی کرده بودند، در آخرین روز عملیات و در شب بزرگداشت آغاز پنجمین سال پیروزی انقلاب در تاریخ بیست و یکم بهمن‌ماه سال ۱۳۶۱ هجری شمسی در سن نوزده سالگی بر اثر انفجار گلوله تانک به فوز عظیم شهادت دست یافت. هنگام غروب، بعضی‌های مزدور به جسد بی‌جان او نیز رحم نکرده و یک تانک را از روی جسم مطهر شهید ناصر اسکندری شهرکی عبور دادند.

* عملیات کوچک فتح 4 توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (1365ش)

اشاره:

مرحله اول عملیات پارتیزانی فتح 4 در بامداد بیست و دوم بهمن 1365 با رمز مبارک «یاالله» آغاز شد. در این عملیات نیروهای

ویژه سپاه پاسداران به همراه تعدادی از کردهای مخالف رژیم بعث، پس از ده‌ها کیلومتر پیاده‌روی و عبور از کوهستان‌های صعب‌العبور، خود را به منطقه عملیاتی اربیل عراق رسانده و تاسیسات اقتصادی و نظامی عراق را در این منطقه کوبیدند. رزمندگان اسلام در ادامه این عملیات علاوه بر انهدام تاسیسات چند شهر اطراف و یک گردان دشمن، موفق شدند خود را به پادگان رواندوز رسانده و آن را با تمام امکانات موجودش به آتش بکشند. در مرحله دوم عملیات فتح 4، نیروهای اسلام پس از عبور از کوهستان‌های مرتفع در عمق 70 کیلومتری خاک عراق، با شلیک بی‌امان موشک‌های آرپی‌جی، تعداد زیادی از تانک‌ها و نفربرهای دشمن را به آتش کشیدند. در نهایت، این عملیات با انهدام چندین واحد نظامی، اقتصادی، دولتی، امنیتی و موتوری دشمن و کشته و زخمی شدن بیش از 1100 نفر از نیروهای بعث پایان یافت.

* 22 بهمن در گذر تاریخ

* آغاز دوره سوم مشروطه با دیکتاتوری رضاخان سردار سپه (1303 ش)

اشاره:

در حالی که رضاخان با به دست گرفتن نخست وزیری، قدرت بدون عنانی در کشور به دست آورده بود، انتخابات زود هنگام مجلس پنجم در شرایط تبلیغات توأم با زد و بند و اتهامات و اعمال فشار و اختناق آغاز شد و این انتخابات در بیشتر مراکز به دست امرای لشکر و دست‌نشانده‌های وزارت جنگ و گروه‌های متنفذ انجام گرفت. با افتتاح مجلس پنجم در تاریخ 22 بهمن 1302، اکثریت نمایندگان مجلس که مرعوب قدرت رضاخان شده بودند، نمی‌توانستند کاری از پیش ببرند، در چنین جوّی آیت‌الله سید حسن مدرس، رهبری اقلیت مجلس را بر عهده گرفت و در برابر اکثریت مجلس که از طرح عوام‌فریبانه و منافقانه نهضت جمهوری‌خواهی سردار سپه حمایت می‌کردند، ایستاد. به این ترتیب دوره سوم مشروطه با توطئه‌ای حساب شده آغاز گردید و در حقیقت تنها نشانه مشروطه که وجود مجلس شورای ملی بود، بدین وسیله از میان رفت و دیکتاتوری، جای همه اندیشه‌های آزادی‌خواهان و مشروطه‌طلبان و آرمان‌های اسلامی که روزی در مشروطیت متجلی شده بود، گرفت. این دوره شوم و سیاه مشروطه تا سال 1320 ش - که رضاخان به دست همان قدرت‌های بیگانه‌ای که بر اریکه سلطنت رسیده بود، با خواری از کشور بیرون رفت - به مدت بیش از شانزده سال ادامه یافت. در این مدت، با توجه به اختناق و بریده شدن نفوس‌ها و حکومت رعب و وحشت ناشی از قتل‌ها و شکنجه‌های رضاخانی، عمر مجلس‌های شورای ملی تا دوره دوازدهم به آرامش مرگباری گذشت و سیاست اسلام‌زدایی، عمده‌ترین خط مشی سیاسی‌ای بود که اسلام‌ستیزان در کشور به اجرای آن همت گماشتند.

* انتشار روزنامه رسمی کشور (1323 ش)

اشاره:

تاریخ‌نویسان برای مطبوعات ایران، هشت دوره را بر شمرده‌اند که دوره نخست آن، از ابتدای چاپ روزنامه تا زمان مشروطه را در برمی‌گیرد و این دوره‌ها ادامه یافته و دوره هشتم، از استقرار نظام جمهوری اسلامی به بعد را شامل می‌شود. بر این اساس از سقوط رضاخان در شهریور 1320 تا پایان سال 1326 که آغاز نهضت ملی صنعت نفت قلمداد می‌شود، دوره چهارم مطبوعات به حساب می‌آید. در این دوره، ملت ایران پس از رهایی از استبداد رضاخانی و نیز هرج و مرج ناشی از جنگ جهانی دوم، از آزادی عمل نسبی برخوردار شدند به طوری که بیش از پانصد روزنامه و مجله منتشر می‌شد. در این میان روزنامه‌ها و مجلاتی انتشار یافت که به عنوان جراید رسمی محسوب می‌گردیدند. روزنامه رسمی کشور، عنوان جریده‌ای بود که از طرف مجلس شورای ملی چاپ می‌شد و مجموعه مذاکرات مجلس و قوانین مصوبه مجلس را منتشر می‌کرد.

* رحلت فقیه جلیل، آیت الله «حسین نجفی اهری» (1345 ش)

اشاره:

آیت الله شیخ حسین نجفی اهری در سال 1244 ش (1282 ق) در شهرستان اهر به دنیا آمد و پس از فراگیری قرآن و مقدمات علوم حوزوی، راهی تبریز شد. وی پس از اقامت نه ساله در تبریز، رهسپار نجف اشرف گردید و مدت 35 سال، از محضر آیات عظام: سید محمدکاظم یزدی و... به کسب علم مشغول بود. ایشان در جریان نهضت اسلامی ایران و پس از دستگیری امام خمینی(ره) پس از وقایع 15 خرداد 1342، به همراه دیگر علمای تهران و شهرستان‌ها راهی شهر ری گردید و خواهان آزادی آن حضرت شد. از این فقیه بزرگوار کتب متعددی بر جای مانده که شرح رسائل، شرح مکاسب، شجره طوبی و کتابی در ردّ بهائی‌گری از آن جمله‌اند. همچنین ایشان در سال‌های اقامت در نجف اشرف کتاب حقیقه‌الاحباب را به نگارش درآورد که مورد تایید مرجع تقلید وقت، آیت الله سید ابوالحسن اصفهانی قرار گرفت. آیت الله نجفی اهری سرانجام در 22 بهمن 1345 ش برابر با اول ذی‌قعدة 1386 ق در صد و یک سالگی بدرود حیات گفت و پس از انتقال پیکرش به قم، در این شهر به خاک سپرده شد.

* پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ایران و سقوط رژیم 2500 ساله شاهنشاهی (1357 ش)

اشاره:

از هفدهم تا 22 بهمن 57، ایران یکی از دوران‌های استثنایی تاریخ سیاسی جهان را گذراند. در این ایام، دو دولت در یک مرکز و بدون هیچ گونه مرزبندی مواجه بودند. دولتی که پشتوانه و عامل مشروعیت خود را از دست داده و از قدرت نظامی محروم گشته و با انقلابی عظیم روبرو بود. و دولتی دیگر متکی به رهبری انقلاب توده‌های میلیونی مردم که به جای قدرت نظامی، تنها به ارتش مردم وابستگی داشت. با وسعت یافتن دامنه‌های انقلاب، قرار بر این شد که سران ارتش رژیم پهلوی، دست به کودتا زده و با به دست گرفتن قدرت، انقلاب مردمی را سرکوب سازند. از این رو از ساعت چهار بعدازظهر روز 21 بهمن 57، حکومت

نظامی اعلام شد. پس از اعلان حکومت نظامی، حضرت امام خمینی(ره) اعلام کرد که مردم به حکومت نظامی اعتنایی نکنند. مردم نیز همچنان به یورش خود به مراکز دولتی و نظامی و انتظامی ادامه دادند و تقریباً تمام این مراکز با اندک درگیری و مقاومت، تسخیر شد و به دست مردم افتاد. این درگیری‌ها در روز بعد نیز به شدت ادامه یافت و در این روز هزاران زن و مرد و پیر و جوان، هریک به اندازه توان خود برای سرنگونی نهایی رژیم ظلم و جور، کوشش کردند. آنها با سنگربندی در خیابان‌ها، سینه سپرکردن در برابر تانک‌ها و با فداکاری و جانفشانی، انقلاب را به پیروزی رساندند. نه فقط در تهران، بلکه در تمامی شهرهای ایران، درگیری مردم با بقایای رژیم شاه جریان داشت. هنگامی که خبر حرکت نیروهای نظامی از شهرهای مختلف ایران به سمت تهران برای سرکوب قیام مردم پخش شد، مردم شهرهای مسیر به درگیری با نیروهای نظامی پرداختند و با بستن راه، مانع حرکت آنها به سمت تهران شدند. برخی از فرماندهان رده بالای ارتش در این درگیری‌ها به دست مردم کشته شدند تا سرانجام، ارتش، بی‌طرفی خود را اعلام کرد. سرانجام روز سرنوشت فرارسید و در 22 بهمن 1357، نظام پوسیده ستمشاهی فرو ریخت و ریشه‌های فاسد دودمان سیاه پهلوی از این کشور اسلامی، کنده شد. مبارزه پانزده ساله ملت مسلمان ایران به رهبری امام خمینی(ره) به ثمر رسید و با سرنگونی نظام 2500 شاهنشاهی، انقلاب شکوهمند اسلامی ایران پیروز گردید.

* ساعت 5/10 شورای عالی ارتش با شرکت رئیس ستاد، وزیر جنگ و غالب فرماندهان تشکیل جلسه داد(1357ش) اشاره:

و پس از مذاکره اعلامیه ای صادر و متذکر شد برای جلوگیری از هرج و مرج و خونریزی بیطرفی خود را در مناقشات فعلی اعلام و به یکانهای نظامی دستور داده شده که به پادگانهای خود مراجعه نمایند.

* پس از سقوط پادگان و زندان جمشیدیه عده ای زندانیان توسط مردم بازداشت و به مدرسه رفاه اعزام شدند.(1357ش) اشاره:

دستگیر شدگان عبارت بودند از: ارتشبد نصیری، سپهبد صدری، غلامرضا نیک پی، منصور روحانی، دکتر شیخ الاسلام زاده، دکتر منوچهر آزمون و سالار جاف

* عراق از ایران به شورای امنیت شکایت برد و مدعی شد ایرانی ها 33 سرباز عراقی را کشته اند(1352ش)

* شرکت گرومن سازنده هواپیماهای اف. 14 حاضر شد 28 میلیون دلاری را که به بعضی از مقامات ایرانی رشوده داده است به حساب ایران واریز کند(1354ش)

* قره باغی طی مصاحبه ای اعلام کرد: کودتا در ارتش مطرح نیست، دستور سرکوبی چماق بدستان داده شده است(1357ش)

* سرلشکر ریاحی فرمانده گارد در میدان امام حسین گلوله خورد(1357ش)

* تهران صحنه جنگ خونین شد و درگیری ارتش با مردم مسلح در خیابانها شدت گرفت(1357ش)

* غالب خیابانهای تهران سنگربندی شد و در تصرف افراد مسلح مردمی قرار گرفت(1357ش)

* ستاد ژاندارمری واقع در میدان 24 اسفند (انقلاب) سقوط کرد و به دست افراد نیروی هوایی، دریائی، چریکها و مردم افتاد(1357ش)

* در اثر حمله به تسلیحات ارتش، کارخانجات و مخازن اسلحه به دست مردم افتاد(1357ش)

* شهربانی کل کشور سقوط کرد و به دست نیروی مردمی افتاد. پس از سقوط شهربانی زندان کمیته نیز به دست مردم مسلح فتح شد(1357ش)

* دانشکده افسری، دانشکده پلیس و دبیرستان نظام پس از چند ساعت زد و خورد به دست نیروهای مردمی فتح شد(1357ش)

* صدا و سیمای ایران به دست مردم تصرف شد(1357ش)

* صادق قطب زاده به ریاست صدا و سیمای ایران منصوب گردید(1357ش)

* سپهبد مهدی رحیمی فرماندار نظامی و رئیس شهربانی به دست مردم اسیر شد(1357ش)

* در پی انتشار و توزیع اعلامیه هایی به مناسبت برگزاری مراسم اربعین شهدای 19 دی، محمود معینی رئیس ساواک قم با ارسال اطلاعیه ای به مراجع انتظامی، از آنان خواست تا از برگزاری این مراسم در منازل تکایا و مساجد شدیداً جلوگیری نمایند.(1356ش)

* در پی انتشار مطالب توهین آمیز نسبت به امام در روزنامه اطلاعات و همچنین واقعه 19 دی، اعلامیه ای از سوی روحانیون کاشان و شیخ حسن مهربان منتشر و به دیوار مدرسه حجتیه قم نصب گردید.(1356ش)

* 11 ربیع الثانی در گذر تاریخ

* تولد «ابن خلکان» قاضی، مورخ و ادیب شهیر عرب(608 ق)

اشاره:

احمد بن محمد بن ابراهیم بن ابی بکر بن خلکان، ملقب به شمس الدین و مشهور به ابن خلکان از مشاهیر مورخین و قضات و علمای نامی قرن هفتم هجری، از معاصرین خواجه نصیرالدین طوسی، محقق حلی و علامه‌ی حلی می‌باشد. وی در نواحی اطراف موصل در عراق زاده شد. در ابتدا از پدر و دیگر بزرگان وقت، فقه و ادبیات را آموخت و سپس به مصر و شام مسافرت کرد و به تعلیم و تعلم پرداخت. ابن خلکان در مصر قضاوت نمود و بعدها قاضی القضاات دمشق گردید. وفیات الاعیان و تاریخ

ابن خلکان از جمله تالیفات اوست. ابن خلکان در رجب سال 681 هجری در 73 سالگی درگذشت و در دمشق مدفون گردید.

* درگذشت ابوعلی خیاط، دانشمند و ریاضیدان مسلمان (220 ق)

اشاره:

ابوعلی خیاط، منجم و ریاضی‌دان مسلمان، نزد متخصصین در علوم ریاضی و نجوم از مقام والایی برخوردار بود و نامش در کتاب دانشمندان طراز اول و مشهور جهان، آورده شده است. ابوعلی خیاط تالیفات متعددی دارد که کتاب الموالید و نیز سیرالاعمال از آن جمله‌اند. تعدادی از کتاب‌های این دانشمند برجسته‌ی مسلمان به زبان لاتین ترجمه شده است.

* 11 فوریه در گذر تاریخ

* تولد «توماس آلوآ ادیسون» مخترع نابغه امریکایی (1847م)

اشاره:

توماس آلوآ ادیسون مخترع معروف امریکایی در 11 فوریه 1847م در ایالت اوهایو در امریکا به دنیا آمد. وی تنها سه ماه برای تحصیل به مدرسه رفت و از آن پس، تحت تربیت مادرش قرار گرفت. ادیسون از کودکی به آزمایش و تحقیق علاقه فراوان داشت به طوری که در جوانی در واگن کوچکی، آزمایشگاه خود را دایر کرد و در آن‌جا دست به انتشار روزنامه زد. وی در 17 سالگی تلگراف دوسره را اختراع کرد که بدان وسیله می‌توان روی یک سیم، از دو طرف مخابره کرد. از آن پس همه وقت خود را صرف آزمایش کرد و از سال 1886م کارخانه و آزمایشگاهی در منزل خود برپا نمود که چهل و پنج سال باقی عمر را در آن‌جا به کار و تفکر و اختراع پرداخت. ادیسون مردی پرکار و کم‌خواب بود و چون از کار روزانه فارغ می‌شد، مطالعات علمی خود را درباره برق دنبال می‌کرد. او اختراعات فراوانی به ثبت رساند اما مهم‌ترین اختراع ادیسون، چراغ برق بود. وی در این راه هرگز ناامید نشد و سرانجام پس از ده هزار بار آزمایش برای ذخیره برق در باتری، به نتیجه مطلوب رسید. از دیگر اختراعات وی، میکروفون، ضبط صوت، گرامافون، لامپ الکتریکی نور سفید، دینام برقی، لوکوموتیو برقی، دستگاه انتقال برق، فیلم و دوربین فیلم‌برداری، و دستگاه ذخیره برق و قابل ذکرند. ادیسون علاوه بر آن، اختراعات دیگران همچون تلفن، ماشین تحریر، سینما و ژنراتورهای برقی را نیز تکمیل کرد. از این مخترع شهیر که در اواخر عمر از ناشنوایی در رنج بود، بیش از 1300 اختراع به ثبت رسیده که موارد ثبت نشده، بیشتر است. وی سرانجام در 18 اکتبر 1931م در 84 سالگی درگذشت.

* پایان کنفرانس «یالتا» در اواخر جنگ جهانی دوم (1945م)

اشاره:

در سال‌های جنگ جهانی دوم، سران کشورهای بزرگ متفق در جنگ علیه کشورهای محور، سه کنفرانس مهم در تهران، یالتا و پوتسدام تشکیل دادند که در جریان آن، ضمن طرح نقشه‌های جنگی و استراتژی نظامی خود در طول جنگ، درباره اوضاع جهان بعد از پایان جنگ و تقسیم ممالک جهان به مناطق نفوذ به توافق‌هایی رسیدند. قسمتی از این توافق‌ها، پس از پایان جنگ جامه عمل پوشید و برخی دیگر موجب بروز اختلاف شرق و غرب و آغاز جنگ سرد و تقسیم جهان به دو بلوک شرق و غرب گردید. پس از کنفرانس تهران که در دسامبر 1943م در ایران تشکیل شد، کنفرانس یالتا در چهارم فوریه 1945م، یعنی در ماه‌های آخر جنگ جهانی دوم، با حضور سران متفقین شامل ژوزف استالین، وینستون چرچیل و فرانکلین روزولت رهبران شوروی، انگلستان و امریکا در شهر بندری یالتا واقع در ساحل شمالی دریای سیاه آغاز به کار کرد. در آستانه این کنفرانس، نیروهای شوروی به سمت برلین پیشروی کردند و یک هزار هواپیمای امریکایی نیز در یک حمله هوایی بی سابقه، برلین را در هم کوبیدند. این بمباران وحشتناک که ویرانی‌های عظیم و تلفات سنگینی به بار آورد، روحیه هیتلر و اطرافیان او را به شدت تضعیف کرد. در جریان کنفرانس یالتا، توافق‌های مهمی حاصل گردید که عبارتند از: ادامه جنگ تا شکست کامل آلمان و تسلیم بدون قید و شرط این کشور، تقسیم آلمان بین دول متفق، خلع سلاح آلمان و اخذ غرامت جنگی از آن کشور، تجدید نظر در مرزهای لهستان، انجام انتخابات در کشورهای آزاد شده، اعلان جنگ شوروی به ژاپن، حمله قوای امریکا و شوروی به مناطق تحت اشغال ژاپن به ویژه در کره، پذیرش منشور آتلانتیک مبنی بر حاکمیت ملی کشورها و نیز تأسیس سازمان بین‌المللی جدید جای‌گزین جامعه ملل با نام سازمان ملل متحد. علاوه بر این اصول مورد توافق، یک رشته توافق‌های محرمانه درباره مناطق نفوذ و حریم امنیتی شوروی در اروپا، وضع لهستان و یوگسلاوی و نیز تصمیم‌گیری در مورد حضور و خروج نیروهای انگلیس و شوروی از ایران نیز در این کنفرانس به دست آمد. کنفرانس یالتا سرانجام در یازدهم فوریه 1945م به پایان رسید و سه ماه پس از آن، جنگ جهانی دوم، در اروپا پایان پذیرفت.

* آزادی «نلسون ماندلا» رهبر کنگره ملی آفریقا از زندان آپارتاید (1990م)

اشاره:

نلسون ماندلا، معروف‌ترین زندانی سیاسی جهان، در سال 1918 به دنیا آمد. وی در سال 1944م در حین تحصیلات عالی به کنگره ملی آفریقا که پیش از آن با هدف مبارزه علیه رژیم اقلیت سفیدپوستان حاکم بر آفریقای جنوبی و احقاق حقوق سیاهان به وجود آمده بود پیوست و در سال‌های دهه چهل و پنجاه از چهره‌های اصلی این کنگره در مبارزه علیه آپارتاید به شمار می‌رفت. در سال 1960م، پلیس رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی، ده‌ها تن از سیاه‌پوستان را به قتل رساند. این امر باعث شد تا ماندلا در همان سال شاخه نظامی کنگره ملی آفریقا را ایجاد کند و از سال بعد حملات مسلحانه خود را علیه مراکز و مقرهای پلیس و انتظامی رژیم آپارتاید انجام داد. نلسون ماندلا در سال 1962م به اتهام تلاش برای سرنگونی دولت آفریقای جنوبی به حبس ابد محکوم شد و تا سال 1989م بیست و هفت سال را در زندان گذراند. با این حال در پی تغییرات در کادر رهبری رژیم

افریقای جنوبی و پاره‌ای اصلاحات کمرنگ سیاسی در این کشور، نلسون ماندلا در نهایت در یازدهم فوریه 1990م از زندان آپارتاید آزاد شد و به هدف خود که رفع تبعیض نژادی در افریقای جنوبی بود، رسید. نلسون ماندلا سرانجام در اول ماه مه سال 1994م به عنوان اولین سیاست مدار سیاه پوست به ریاست جمهوری افریقای جنوبی انتخاب شد اما در پایان مدت پنج ساله ریاست جمهوری خود در اوج محبوبیت از این سمت کناره‌گیری کرد. وی که در صحنه بین‌المللی نیز از اعتبار و مشروعیت گسترده‌ای برخوردار است از آن پس به عنوان میانجی در حل اختلافات بین‌المللی فعالیت می‌نماید.

* تولد «هنری راولین سون» محقق و مستشرق انگلیسی (1810م) (ر.ک: 5 مارس)

* درگذشت «رنه دکارت» فیلسوف و ریاضی‌دان معروف فرانسوی (1650م)

* آغاز حکومت امپراتوری و سلطنت اولین امپراتور ژاپن (660 ق.م)